

Velký fotograf v malém městě

Miroslav Pokorný (35) je amatérský fotograf, nadšený včelař a zakladatel unikátní platformy „Vytvořme se“, která oživuje staré fotografické techniky a potažmo i tradiční pohled člověka na svět kolem sebe. Vydali jsme za ním proto do Žirovnice, kde má v příjemném domáckém prostředí zbudovanou černou komoru, desítky starých fotoaparátů a kde vznikají jeho zajímavé autorské projekty a v neposlední řadě i skvělý med.

Jak dlouho se fotografování věnujete? Fotografování mě bavilo od mala. Pamatuji si náš rodinný fotoaparát Smena 8M, se kterým jsem začínal. Nebylo to ale nic cíleného, neměl jsem žádné ambice, prostě jsem občas jen tak cvakal život kolem sebe. Takto jsem se tomu věnoval v podstatě až do mých 20 let, kdy jsem si pořídil první digitální fotoaparát a o fotografii začal trochu více přemýšlet. Potom přišla postupně éra digitálních zrcadlovek, relativně drahého vybavení a úprav snímků v počítači.

Při pohledu na Vaše snímky to ale vypadá, že to bylo nic pro Vás. To máte pravdu (úsměv). Už v té době mě lákala a fascinovala klasická černobílá fotografie a jejímu kouzlu jsem úplně propadl. Postupně jsem se zbavil veškerého digitálního vybavení, zbudoval temnou komoru a nyní se navzdory radám starších a zkušenějších věnuji výhradně klasické fotografii, historickým foto procesům a různým modernějším technikám.

A kdy jste se tedy rozhodl, že se tím zkusíte živit? Pracoval jsem u jednoho zaměstnavatele a po osmi letech jsem začal cítit, že musí přijít nějaká velká změna. Nevěděl jsem přesně, co a jak se stane, ale za další dva roky poté jsem se rozhodl přejít na „volnou nohu“ s tím, že se pokusím zúročit své znalosti v různých odvětvích. Protože kromě fotografie se také věnuji lektorské činnosti, včelaření a hodlám brzy rozjet několik dalších aktivit. Ale tím stěžejním projektem je už přibližně jeden rok lektorský projekt Vytvořme.se, zaměřený na pořádání řemeslných a tvůrčích kurzů, především na Vysočině.

A jak se podle Vás žije začínajícím podnikatelům na Vysočině, potažmo v Čechách? No, není to žádný med (smích), i když medu je kolem nás dost. Podle mě je ideální začínat postupně při zaměstnání, a pokud se to začne časem vyvíjet správným směrem, potom se teprve rozhodnout věnovat se podnikání naplno. Co se týče financování, tak samozřejmě ideálem je mít na rozjezd našetřeno dostatek financí alespoň na jeden rok dopředu, protože v prvním roce se Vám ve většině případů o nějakých vysněných ziscích může jenom zdát. Je dobré se pověnovat i možnosti získání různých grantů na Váš projekt nejen z fondů EU, ale například z úřadu práce a v neposlední řadě zvážit financování pomocí crowdfundingu.

Co je crowdfunding? Crowdfunding je způsob financování, při kterém větší počet jednotlivců přispívá menším obnosem k cílové částce. Mezi známé stránky patří například Hithit, díky nimž už se podařilo zrealizovat řadu zajímavých projektů.

Co je podle Vás na fotografování nejhezčí? Všechno. Osobně to mám tak, že mě baví nejen výsledek, což je fotografie, kterou můžete držet v ruce, nebo prezentovat na výstavách, ale kompletně celý proces od začátku do konce a vše okolo.

Dobře. Ale co je to nejhezčí? Co Vám dělá největší radost? Mám rád historické fotopřístroje. Obdivuji jejich zpracování, které jim může v současné době většina výrobců jen tiše závidět. Pracuji někdy i s přístroji staršími než jedno století a stále bezvadně fungují. Fascinují mě všechny historické fotoprocesy, třeba dagguerotypie, kaynotypie a kolódiový proces. Při nich museli původní tvůrci perfektně ovládat znalosti fyziky i chemie, než dosáhli uspokojivých výsledků svého bádání. A v neposlední řadě mě samozřejmě na fotografii baví poznávání nových lidí, ať už při samotném fotografování, při vernisážích, kurzech, nebo na setkáních podobně zaměřených fotografů a fotografek.

Co tedy nejraději fotíte a jak? Nejraději se věnuji portrétování na různých kulturních událostech, či ve svém domácím ateliéru. Portrétuji na klasický černobílý film, nebo pomocí o něco náročnějšího kolódiového procesu, při kterém exponujete snímek na černě lakovaný plech, nebo na sklo. Stejně tak mám rád krajinářskou fotografii a zátiší. Tyto dva motivy často po vyvolání filmu dále upravuji, například lokálním bělením, dokreslováním, lith print procesem a podobně.

Mohl byste v krátkosti popsat zmíněný lith print proces? Lithprint je fotografický tiskový proces, kdy se za použití speciálně upravené vývojky dosahuje tisku s tmavými stíny a měkkými a jasnými světly. Na rozdíl od klasického černobílého snímku je možné dosáhnout tónů, barev a jemných odstínů, čímž se oba procesy od sebe odlišují.

Založil jste web "Vytvořme.se", kde se lidé mohou seznámit právě s lith-print procesem a dalšími unikátními fotografickými postupy. V tomto duchu pořádáte také kurzy, jaký je o ně mezi lidmi zájem? Ohlasy jsou výborné. Během prvního roku fungování jsem nezaznamenal žádné negativní ohlasy. Příkladám to především tomu, že se snažím s kurzisty vše probrat tak, aby mohli po návratu domů pracovat téměř okamžitě sami, což v praxi někdy znamená prodloužení kurzu i o několik hodin, pokud o to mají klienti zájem. A samozřejmě další nespornou výhodou jsou kurzy přímo v domácím prostředí, kde se cítí všichni příjemně a ne jako v nějaké školní učebně.

Na Vašich snímcích je často zachyceno i včelaření a vše s ním spojené. Jemu se tedy také věnujete? Ano, včelaření je rodinná tradice, patřím již do třetí generace včelařů Pokorných. Přišlo mi líto v tom nepokračovat, a tak jsem se před několika léty rozhodl, že to také zkusím. A celkem mě to chytlo.

A jak se žije českému fotografovi a nadšenému včelaři na malém městě? Zatím o mě příliš lidí neví (smích). Tudíž na nějakou bilanci je ještě brzy.

Čeho byste chtěl v rámci svého snažení dosáhnout? Snem je práce, která mě bude naplňovat, uživí mne a zároveň bude ostatním ku prospěchu.

Napsala: Monika Brzoňová

Čtvrtek, 21. května 2015,

Zdroj: <http://www.jihlavskadrbna.cz/rozhovory/159-miroslav-pokorny-velky-fotograf-v-malem-meste.html>